

ŠVIESŪS ŽENKLAI

Ispūdis didelis. Net sukrečiantis. Sunkiuose okupacijų laikotarpiuose jau kone penkiasdešimt metų nematėme tūkstantinių minių su trispalvėm Vilniaus aikštėse. Gal ir niekada nematėme? Dar taip neseniai tai būtų buvusi brangi laisvės vizija. Dabar – tikrovė. Ji nuotraukose, skaidrėse, vaizdajuostėse ir šią vasarą Lietuvą lankiusių prisiminimuose. Žiūrėti į visaitai ar dalyvavusiems prisiminti ne tik miela ir džiaugsmingai graudu, bet ir pagrįstai viltinga, nes atskleidžia visiškai naują tikrovę, tiesiantį kelius į laisvėjimą. Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio vadovai nedviprasmiškai reikalauja daugiau tautinių teisių, visiškos kultūrinės laisvės, įskaitant ir labai svarbų lietuvių kalbos pirmumą respublikoje, ekonominių bei gamtos saugos reformų. Žodžiu – gana plačios autonomijos. Šalia visos eilės išpūdingų demonstracijų ir susirinkusių spaudoje pasipylė gausių straipsnių, remiančių sąjūdį.

Stebintiems įvykius okupuotoj Lietuvoj solidarizuotą nuotaiką seka ir kasdieninis klausimas: kas bus toliau, kaip toli sąjūdžiui bus leista eiti, kur viso to pabaiga ir kokia ji? Ankstyvesnioji partitės aiškiai rodė, kad laisvėjimo ar reformavimosi pastangos pasibaigdavo "vyresniojo brolio" tankų įvedimu, jėgos pademonstravimu ir neklaužadų išblaškymu. Ar gorbaciovinis laikotarpis ieškos kokių kitų priemonių "tvarkai" atstatyti, dar negalima nei spėti, nei įsivaizduoti. Yra nuomonių, kad kelio atgal nebėra. Pajudėjimas niekada nebebus sustabdomas. Taipgi pasigirsta prielaidų, kad yra galimas ir karinis perversmas pačiame Kremliuje, norint išgelbėti griūvančią, nors ir raudonai dažytą Rusijos imperiją. Kaip ten ateityje bebūtų, šiuo metu išsiveržęs tautinis sąjūdis, pats tasai teisėtų reikalavimų faktas, antrosios, net ir trečiosios pokarinės kartos tautinis sąmoningumas – jau yra nebeatsaukiami laimėjimai ir šviesūs ženklai ateitin. Užtat okupuotos Lietuvos laisvėjimo linkmei negalima nepritarti, nors dar toli gražu iki visiško išsilaisvinimo, priklausančio jau nuo politinio bei strateginio rytinių Europos valstybių persitvarkymo. Bet šiandieninis pasistūmėjimas kultūriniuose, religiniuose, ekonominiuose laukuose yra pralaužimas pirmųjų fronto linijų, kur reikia įsitvirtinti ir ruoštis tolimesniems žygiams.

KUN. ALFONSAS SVARINSKAS grįžęs iš Sibiro tremties sveikinamas draugų Vilniuje. Kun. A. Svarinskas buvo išleistas vykti V. Vokietijon gydytis. Prie jo stovi NIJOLĖ SADŪNAITĖ

Yra tikra, kad išeivių dauguma nesijaučia vien tik stebėtojais. Bendras tėvynės laisvinimo uždavinys ir patriotinės nuotaikos rišasi tais pačiais siekais: gelbėti Lietuvą nuo rusifikacijos, atremti į tautos praeitį, kurioje ir paprastas liaudies žmogus, ir kunigaikštis vienodai mylėjo savo tėvynę. Šitaip vertinama praeitis tampa šių dienų idealu, griauančiu svetimųjų primestas galvosenas, utopinius svaichiojimus apie pasaulio žmogų ir žemiškąjį rojų. Šiandien Lietuvos sąjūdžiuose dar nedrįstama pasisakyti prieš Lenina ar komunistinę sistemą. Tačiau laisvėjimo srovėje, tikrosios demokratijos siekimuose vargu ar bus įmanoma išlaikyti stabus, įsteigus naujųjų laikų vergiją. Vieną kartą jų atsisakę, atsistosime visai arti galutinių tiksių. Tai tikroji linkmė, jungianti visus lietuvius ir virstanti kelrodžiu. Yra daug vilčių. O nuotraukoje Vingio parke ant motinos rankų užmigusi mergytė sugniužusi tebelaike lietuvišką trispalvę – argi tai ne šviesėjanti ateitis?

SENATAS RAGINA SOVIETUS GRAŽINTI VILNIAUS KATEDRĄ

(Washingtonas, 1988 rugsėjo 23, LIC) JAV Senatas rugsėjo 16 d. priėmė rezoliuciją, kuri pageidauja, kad Vilniaus katedra iki šių metų galo būtų sugrąžinta Lietuvos tikintiesiems.

Rezoliucija atkreipia dėmesį į tai, kad 1988 metai yra katedros steigimo 600 metų sukaktis. Net ir prieš tai, kaip nurodoma rezoliucijoje, vieta kur katedra pastatyta Lietuvos žmonėms buvo religinio gyvenimo simbolinis centras, nes tenai stovėjusi pagonių šventykla.

Rezoliucijoje prisiminta Lietuvos okupacija bei inkorporavimas 1940 metais ir juos sekęs bažnyčių konfiskavimas bei paskyrimas kitiems tiksiams, nepaisant, kad tai buvo prieš tikinčiųjų valią. Sovietų valdžia pranešusi 1950 metais, kad Vilniaus katedra pereina į valdžios rankas, o 1956 metais katedra

SEMANARIO MŪSU LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$.2.500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrai Cz\$.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Cekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAYENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz\$.80,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$.4.000,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Cekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAYENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

paversta į meno galeriją. Toks katedros konfiskavimas bei išniekinimas pažeidžia pastraipas dėl religinės laisvės tarp tautinėse žmogaus teisių sutartyse.

Pasak rezoliucijos, Lietuvos tikintieji reikalauja Katedros sugražinimo. Pavyzdžiui, Lietuvos krikščionybės jubiliejaus komitetas 1985 m. pateikė prašymą valdžiai, kad jubiliejaus proga katedra bei kitos dvi konfiskuotos bažnyčios būtų atiduotos tikintiesiems. Be to, per paskutinius kelius metus, šimtai Lietuvos kunigų, įskaitant 60 nuosimčių Vilniaus arkivyskupijos kunigų, pasirašė peticijas pageidaujančias katedros sugražinimo.

Rezoliucijos gale surašyti senatorių sprendimai Vilniaus katedros klausimu. Senatoriai:

1) Pareiškia gilų susirūpinimą dėl sovietų valdžios atsisakymo sugražinti katedrą Romos Katalikų Bažnyčiai.

2) Išreiškia paramą Lietuvos žmonių pastangoms atgauti savo katedrą ir užtikrinti sau teisę laisvai naudotis pagrindinėmis religinėmis teisėmis.

3) Prašo Prezidento ir Valstybės departamento sekretoriaus iškelti katedros klausimą pasimatymuose su sovietų pareigūnais ir liepti JAV valdžios atstovus tarptautinėse žmogaus teisių forumuose stipriai pasisakyti dėl katedros sugražinimo.

4) Ragina JAV Kongreso narius besilankant Sovietų Sąjungoje įtraukti ir katedros sugražinimo klausimą į diskusijas su sovietų pareigūnais.

5) Ragina sovietų valdžią pakeisti savo nusistatymą, draudžiantį katalikams Dievą garbinti Vilniaus katedroje, ir sugražinti ją Katalikų Bažnyčiai priežiūron iki 1988 m. galo.

Rezoliucijos pagrindiniai sponsorai buvo senatoriai John Heinz (resp.-Pennsylvania) ir Donald Riegle (dem.- Michi-

gan). Ši rezoliucija į Kongresą įvesta Philadelphia Lietuvos Bendruomenės apylinkės vadų iniciatyva. JAV LB krašto valdyba kartu su Lietuvos Informacijos Centru darė spaudimą, kad rezoliucija būtų pravesta.

JAV Atstovų rūmuose pernai įnešta panaši rezoliucija koi kas nepravesta.

(LIC)

RUGSĖJO 28 d. VILNIUJE VĖL RUOŠIAMAS MINĖJIMAS

Rugsėjo 15 d. A. Terleckas iš Vilniaus telefonu perdavė sekančią skubią informaciją:

1979-ųjų metų rugpiūčio 23 dieną minint 40-tąsias Molotovo-Ribbentropo pakto metines, 45 pabaltiečiai savo memorandumu atkreipė pasaulio visuomenės dėmesį į tas istorijos aplinkybes kurios nulėmė Lietuvos, Latvijos ir Estijos likimą. Memorandume pirmą kartą buvo viešai paskelbtas nusikalstamas dviejų diktatorių sandėris ir pareikalauta likviduoti jo padarinius: išvesti svetimą kariuomenę iš Pabaltijo respublikų. Ne-trukus apie 10 memorandumo signatarų buvo suimta ir nuteista kalėti.

1987 metų rugpiūčio 23 dieną grupė vilniečių suorganizavo viešą mitingą prie Adomo Mickevičiaus paminklo, kur susirinę keli tūkstančiai žmonių smerkė stalinizmo vidaus ir užsienio politiką, reikalavo laisvės Pabaltijo respublikoms. Artimiausi to mitingo dalyviai vėliau buvo šmeižiami spaudoje ir atvirai terorizuojami.

1988 metų rugpiūčio 23 dieną į Persitvarkymo Sąjūdžio suauktą ir valdžios sankcionuotą mitingą Vingio Parke Vilniuje susirinko apie 200.000 žmonių. Mitingo metu oratoriai vieningai įvertino Molotovo-Ribbentropo pakta tarp dviejų totalitaristinių valstybių, są-

moksią prieš taiką ir tautų laisvę. Buvo pabrėžta, kad 1940 m. Lietuvoje nebuvo "revoliucinės situacijos", kad "Lietuvos įstojimas" į TSRS sudėtį buvo Stalino suruoštas farsas. Molotovo-Ribbentropo pakto padarinys – valstybingumo netekimas, atnešė Lietuvai didelių moralinių ir materialinių nuostolių (apie 300.000 Lietuvos gyventojų buvo iš-tremta į žmogui gyventi netinkamus TSRS rajonus, kur žymi dalis jų žuvo nuo bado, šalčio ir nepakeliamo darbo).

Pilnai pritardama tokiam Molotovo-Ribbentropo pakto įvertinimui, Lietuvos Laisvės Lyga laikosi nuomonės, kad apie 1939 m. rugpiūčio 23 dieną negailma kalbėti tik kaip apie istorinį faktą. Lietuvos statusas, patekus į TSRS įtakos sferą ir 1940 metų birželio mėnesį įvykdžius jos inkorporavimą, iki šiol tebėra nepasikeitęs. Konstatavus, kad Lietuva tapo TSRS dalimi agresyvos stalininės politikos dėka, būtina žengti dar vieną žingsnį – pareikšti savo reikalavimus dabartinei Tarybų Sąjungos vyriausybei.

Šiuomi Lietuvos Laisvės Lyga kviečia visuomenę šių metų rugsėjo 28 dieną, minint Molotovo-Ribbentropo sutarties antrojo slapto protokolo pasirašymą, susirinkti 18:00 valandą Vilniaus Gedimino aikštėje ir iškeiti TSRS vyriausybei šiuos reikalavimus:

1. Paskelbti centrinėje spaudoje visus slaptuosius Stalino-Hitlerio sandėrio dokumentus;
2. Paskelbti šį sandėrį nusikaltimu prieš taiką ir tautų laisvę;
3. Patvirtinti, kad Lietuva buvo inkorporuota į TSRS prievartos būdu;
4. Paskelbti Staliną tarptautiniu nusikaltėliu;
5. Nustatyti apytikrą datą kada iš Lietuvos bus išvežta Stalino atsiųsta kariuomenė.

LIETUVOS LAISVĖS LYGA
Vilnius, 1988 m. rugsėjo 8 d.

TREMTINYS VYSKUPAS ROMOJE

"The Toronto Star" rugsėjo 30 d. paskelbė, kad Lietuvos Katalikų Bendrijos vadas (leader) vyskupas Julijonas Steponavičius, prieš 27 metus ištrėmtas iš savo valdytos Vilniaus vyskupijos, netikėtai rugsėjo 25 d. su kitu dvasininku atvyko į Romą. Laikraštis pažymi, kad plačiai yra tikima, jog vyskupas J. Steponavičius popiežiaus Jono Pauliaus II 1979 m. buvo slapta paskirtas kardinolu.

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

LIETUVA SU KARDINOLU

Lietuva savo kovomis už tikėjimą yra parodžiusi daug ryžtingumo, ypač carinės ir sovietinės okupacijos laikais. Kitos tautos, kaip airiai, olandai, italai taip pat yra parodę didelio uoiumo savo laiku krikščionybės skleidime bei jos įtvirtinime plačioje visuomenėje. Jos nuo seno dalyvauja aukščiausio laipsnio Katalikų Bendrijos hierarchijoje. Nei Airija, nei Olandija, nei kitos panašios valstybės nepasižymėjo piliečių gausumu, tačiau aukščiausioje K. Bendrijos hierarchijoje nebuvo ignoruojamos – turėdavo savo kardinolus. Lietuva, kad ir pasižymėjusi krikščionišku savo tikėjimu, pastaraisiais šimtmečiais savo kardinolo neturėjo. Į tai skaudžia širdimi žiūrėjo visa Lietuva, ypač pastaraisiais laikais, kai kardinolų skaičius buvo gerokai padidintas ir kai jų eilėse atsirado net nedidelių Afrikos bei Azijos valstybių vyskupai. Šis klausimas pradėjo kilti ypač išėivijos spaudoje. Ir kai latviai gavo kardinolą, o ne lietuviai, pastarųjų širdys gana skausmingai sprendė mįslę – kodėl taip padaryta? Buvo visokių aiškinimų, bandymų guosti save, tačiau jie nieko neįtikino – tik paaštrino laukimą, tapusį kai kur net reikalavimu. Be kitko buvo manoma, kad kaip praeityje, taip ir dabar, Vatikane viską blokuoja lenkai.

Bandžiusieji guosti lietuvių visuomenę ėmė tvirtinti, kad Lietuva jau turi net du slaptus kardinolus (in pectore), būtent arkiv. Teofilijų Matulionį ir vysk. Julijoną Steponavičių. Deja, iki šiol nepaaiškėjo, ar tiesa. Aiškintojai remiasi įvairiais ženklais, ypač vysk. J. Steponavičiaus atveju, bet kol kas nieko tikro nėra žinoma. O jeigu tai ir būtų tiesa, Lietuvai – maža paguoda, nes slaptas kardinolas dabarties sąlygomis negali turėti jokios įtakos į viešąją tautos gyvenimą. Jis niekur negali dalyvauti kaip kardinolas ir pasirodyti su savo autoritetu. O autoritetas kardinolo misijai yra pagrindinis dalykas. Jo žodis yra aukščiausios hierarchijos paraiška turinti didžiausią moralinį svorį tikinčiųjų visuomenėje, O slaptas kardinolas viso to neturi ir pasilieka savo uždarume, kuris gali atsiskleisti tikrai pasikeitus

Šv. Tėvas JONAS PAULIUS II sveikina po apeigų naująjį Lietuvos kardinolą Jo Eminenciją VINCENTĄ SLADKEVIČIŲ Romoj 1988 m. birželio 28 d. Tarp jų kardinolas JAQUES MARTIN, buvęs popiežiaus namų prefektas
Nuotr. Felici

esminėm sąlygom. Buvo ir tokių guodėjų, kurie rėmėsi istorija, esą praeityje Lietuva turėjo net tris kardinolus – Fridriką Jogailaitį (1468-1505), Jurgį Radvilą (1556-1600) ir Joną Kazimierą (1809-1672). Deja, pastarasis tik iš dalies buvo lietuvių kilmės, kiti du – lietuvių kilmės, bet su Lietuva buvo mažai susiję, tarnavo daugiausia Lenkijos Katalikų Bendrijai. Tik J. Radvila išbuvo Viiniuje 8 metus, bet vėliau buvo perkeltas Krokuvon. Taigi ir istoriniai argumentai mums yra maža paguoda.

Pagaliau atėjo laikas neatskiriamai su Lietuva susijusiam kardinolui, kuriuo tapo vyskupas Vincentas Sladkevičius 1988 metais. Įvyko neiauktas paradoksas: lietuvių kardinolui paskyrė popiežius lenkas, Lietuvos sutemų laikotarpyje parinkęs 23-jus metus išbuvusį so-

viėtinėje tremtyje vyskupą, slaptai išventintą veilonies arkivyskupo Teofiliaus Matulionio, nesusitepusį jokiomis sovietų vilionėmis, buvusį kunigų seminarijos profesorių, mažiausios vyskupijos administratorių. Šis naujas kardinolis išaukštinimas ateina ne tikrai su garbe, bet ir su dviguba misija – būti švyturiu Lietuvai ir visai Katalikų Bendrijai. Pastaroji turi ne vieną moralinį švyturį, bet Lietuva teturi vieną tokio hierarchinio lygio švyturį, labai reikalingą dabarties lietuvių tautos sutemose. Tokią misiją vykdam, reikia stovėti tautos bei viso krašto priešakyje, t.y. centre. Dėi to natūrali Lietuvos kardinolo vieta yra ne Kaišiadorys, o Vilnius – krašto sostinė. Tai reikalauja ne tikrai kardinolo misija, paskirtis, bet ir valdančiųjų prestižas. Juk sovietiniai Lietuvos valdovai nuolat kalba apie reigijos laisvę. Kokia tad gali būti laisvė, jeigu kardinolo buveinė randama ne krašto sostinėje, o jo užkampyje. Tai būtų gėda valdžiai viso pasaulio akyse. Kardinolo sostas turi būti Lietuvos sostinėje, kur stovi garbingoji katedra. Ji yra tikrasis kardinolo sostas, kur dabar turėtų pasitikti naująjį kardinolą ir vėl tapti pagrindine Lietuvos šventove. Pr. G.

“Tėviškės Žiburiai”

COMERCIAL SUEVIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

Bendro darbo vaisius - VIII-ji šokių šventė

ALFONSAS NAKAS

(Tęsinys iš pereinamo numerio)
Banketas

Liepos 3 vakare dar kartą susirinkome į Convention Centre bei Sheraton viešbučio ir dar kažkurios institucijos sales, tradiciniu banketu užbaigti visas iškilmes. Sako, puotavę arti trijų tūkstančių žmonių. Man teko dalyvauti Chedoke salėje, kurioje susitarpino 1.100.

Apie pusę devintos, prieš vakarienę, susirinkusius pasveikino LB Hamiltono apyl. v-bos pirm. Bernardas Mačys. Pirminė, kad šventei rengėsi dvejis metus ir džiaugėsi jos sėkme. Ypač sveikino dalyvaujančius svečius iš Lietuvos. Kun. Juvenalis Liauba, OFM. Aušros Vartų parapijos klebonas sukalbėjo maldą.

Apie vakarienę nerašysiu, nes ji visuose Š. Amerikos banketuose labai panaši.

Po vakarienos, prieš šokius, buvo iškilimų tautinių šokių vadovų pagerbimas, kurį labai sklandžiai pravedė Rasa Kurienė.

Pirmuoju čia kalbėjo jau minėtas Hamiltono burmistras Bob Morrow. Pradėjęs su "labas", po pauzės gražiai paklojo ir visą sakinį: "Šiandieną aš esu lietuvis". Pagerbti buvo Ona Ivaškienė, Vytautas Bielajus, Jadvyga Meiliūnaitė-Matulaitienė, Genovaitė Dumčūtė-Breichmanienė. Liudas Sagys, Rita ir Juozas Karasiejai. Jiems žymenis įteikus, paskelbtos buvusios PLB valdybos nario pavardės ir paaiškinta, kad prieš keletą dienų Toronte išrinkta nauja PLB valdyba, kurios pirm. Dr. Vytautas Bieliauskas pakviestas tarti žodį. Tas žodis išsitęsė į keletą minučių, bet nepabodo dėl originalumo. Dr. Vyt. Bieliauskas metė šūki, sutelptį į vieną žodį KOMUNIKACIJA. Gaila, neturiu vietos jį plačiau pakomentuoti. Pagaliau buvo prisimintas ir muz. Jonas Govėdas, jam padėkota. Na, ačiū Dievui.

Dar noriu pateikti truputį komentarų apie tuos visus "susipažinimų" ir "pabaigtuvių" vakarus. Būčiau gal ir tytelėjęs, bet Copps kolizėje sutiktas vienas šviesus mokytojas (ne koks senis; iš vidurinės kartos) paskatino. Banketam visada sukišam dideles dolerių sumas, o naudos jokios. Jau prieš kelio-

Dr. VAIDOTAS KVEDARAS
VIII-tosios Laisvojo pasaulio lietuvių
tautinių šokių šventės rengimo komiteto
pirmininkas

lika metų, po tokių banketų Čikagoje, siūliau rengti didelį pikniką (turkim gegužinę) kuriame miesto parke. Vidurnę ar pavakarį, bet šviesoj, ir kad galėtume judėti, vieni kitų pajieškoti, vieni kitus pamatyti, pažintis atnaujinti, naujas užmegzti. Pradžioje trumpai aprašiau tokį miniatiūrinį "susipažinimo vakarą" pas p.p. Kvedarus. Argi sunku būtų suruošti pobūvį parke ir keliems tūkstančiams? Tiesa, dėl visko reiktų užimti kokią patalpą išskirtinai blogam orui. Bet rizikuoti galima. Kiek džiaugsmo būtume turėję Hamiltone, jei susirinkę į kurį didelį parką. Kiek liktų atsiminimų. Juk už ketverių metų ar penkerių metų, kai bus rengiama devintoji šokių šventė, keli šimtai čia dalyvavusiųjų jau bus šį pasaulį apleidę...

Leidiny

Česlovas Senkevičius suredaguavo ir padedamas šešių asmenų komisijos išleido imponantišką 232 puslapių šios šventės leidinį. Jį atidžiau perskaityti

turėsiu laiko tik grįžęs namo, už mėnesio. Dabar, keliaudamas, tik porą kartų perverčiau, kai kuriose vietose sustodamas ir truputį akis pagandydamas. Aplamai, jis man daro gerą įspūdį. Ypač, kad prie kai kurių šokių grupių aprašymu pridėta ir puošmenų: čia vytis, čia kokia saulutė, koks abstraktus ornamentas. Nuotraukos gal ne tokios ryškios, kaip išėina M. Morkūno spaustuvej, bet neblogesnės už mūsų laikraščių leidyklų. Jaučiu, kad redaktorius daug pasidarbavo, daug pasikankino, kaip ir kiti ankstesnių švenčių leidinių redaktoriai, nes medžiagą siūsti jaunimas nesiskubina, ir dar daug kitokių problemų atsiranda.

Mane tik nemaioniai nustebino net kelios akivaizdžios klaidos garbės komiteto sąrašė. Antai, Antanas Juodvalkis padarytas "President, Lithuanian Journalist Association", bet jis tokiu nėra ir niekada nebuvo. Priešingai, Rūta Kleva-Vidžiūnienė, kurios pavardė dedama po Juodvalkio, dargi be vardų, o tik su inicialais, yra ta LŽS c. v-bos pirmininkė. Baisiu žiūrėti į pavardę "Mr. Vaitonienė", Viešpatie, iš kur tas Mr.? Ir be vardo, net be Kanadoj įpratusių inicialų. Tautinio meno instituto vadovė, garbės komiteto narė, o nežinoma net kad ji moteris... Bet labiausiai mane apstulbino "Alfonsas Nakas, Publischer, Encyklopedia Lituanica Press". Kadangi kito Alfonso Nako Amerikoje nėra (pažįstu, arba bent iš tolo žinau apie visus Nakus), tai turbūt čia apie mane. Niekas manęs į garbės komitetą nekvietė. Jei kvietė, veikiausiai nebūčiau sutikęs. Jeigu būčiau sutikęs, būčiau nurodęs ir savo "titulus". O dabar? Reikėjo didelės fantazijos, tokį titulą prisegti, kokio nei sapne nebūčiau išsapnavęs. Į kitų garbės komiteto narių titulus nebesigilinau, Nežinau, kiek dar jų su protestais atsilieps. Redaguodamas VII t.š. šventės leidinį, su tokiu sąrašu neturėjau jokio vargo, tad ir stebint tos akivaizdžios klaidos. Garbės komiteto sąrašą išplėšus, man leidinys būtų labai, labai patrauklus ir mielas.

Pabaigai

Šį reportažą rašiau keliaudamas, Stratfordo festivalį lankydamas. Jį rašyti priverė kolega Kazys Mileris. Jis buvo pats geriausias šventės spaudos komisijos pirmininkas, su kuriuo kartu dirbti – tikras malonumas. Užtat norėjau jam atsидėkoti. Tik mudu nesusipratom: žadėdamas įspūdžius parašyti, maniau tai atlikti už 2-3 savaitių, kai sugrįšiu namo, o jis įsakė tai atlikti iki liepos 14. Tad už tokį rašinio padikumą nenoriu imtis atsakomybės...

SOC. NACIONAL DE AUTOMOVEIS
E. PEÇAS Ltda

A. SLIESORAITIS — G. BAČELIS

RUA JOÃO PESSOA, 261 — SANTOS TEL. 35-3721

Lietuviškos juostos

Prof. Joana Vaštokiene

Anastazijos ir Antano Tamošaičių knyga "Lithuanian Sashes" (Lietuviškos juostos), išleista 1988 m., yra jau trečiasis tomas knygu serijos apie lietuviškąją tautodaile. Jiedu jau yra parašę 1979 m. išleistą knygą "Lithuanian national Costume" (Lietuviškieji tautiniai drabužiai) ir 1982 m. -- "Lithuanian Easter Eggs" (Lietuviškieji margučiai). Visas šias knygas išleido Lietuvių tautodailės institutas Toronte.

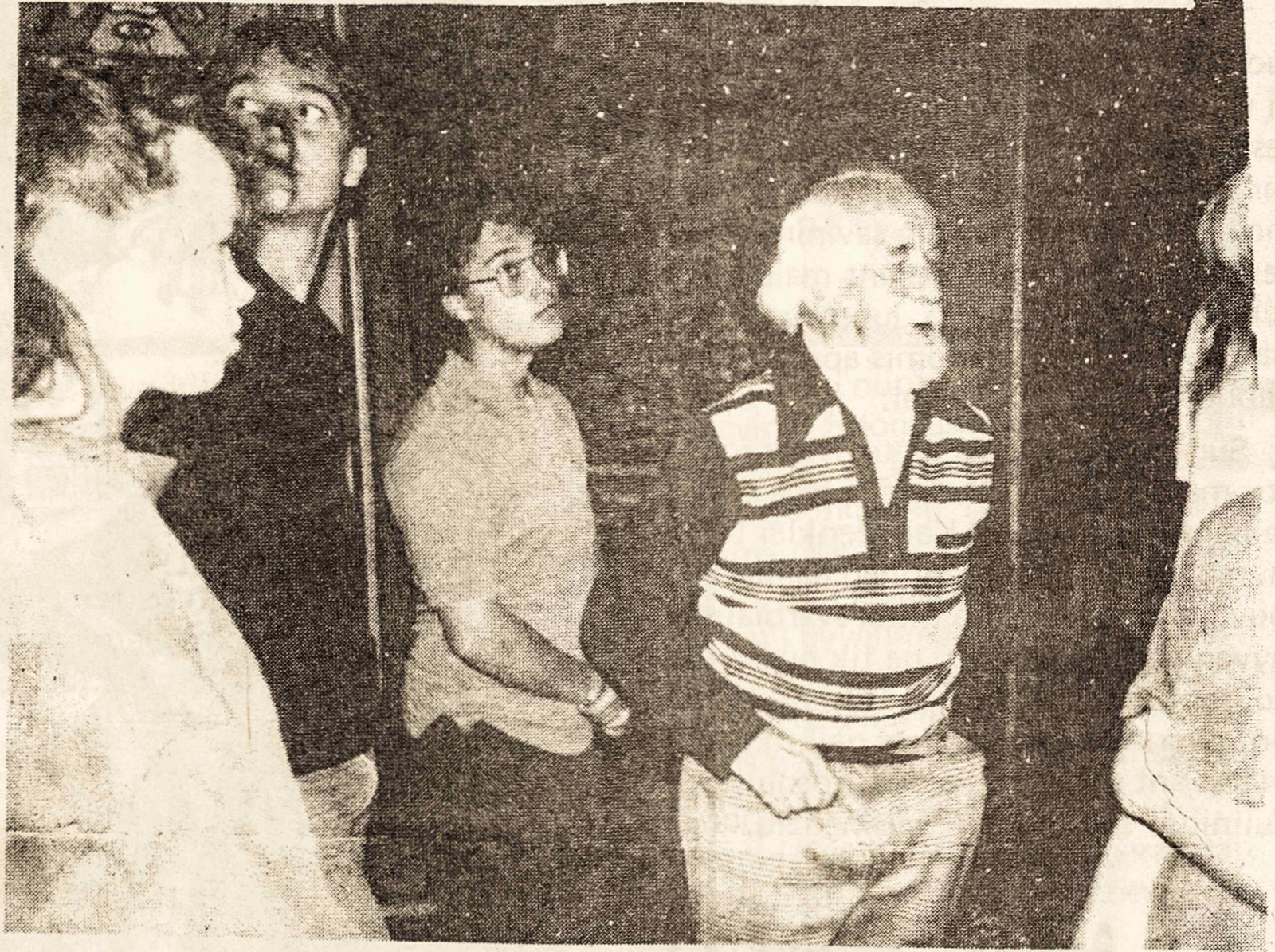
Pirmosios dvi knygos yra mokslinės, nuoseklios ir gražiai iliustruotos. Tačiau trečiasis tomas ypatingai žavi teikiama žiniomis apie tariamai kuklią meno formą -- juostas, kurias net 6-10 m. mergytės mokydavosi austi. Tiems, kurie per vieną, dvi ar net tris kartas atitolę nuo lietuviškųjų šaknų, ši knyga suteikia ne tik išsamios medžiagos bei techninės ir stilistinės įžvalgos apie populiariąją meno formą, bet duoda nuorodų ir gilesnei kultūrinės bei simbolinės reikšmės sampratai.

Kaip entografinis veikalas ši Tamošaičių knyga yra visa apimanti, gausiai iliustruota spalvotomis bei nespalvotomis plokštelėmis, suteikianti daug faktiškų žinių.

Antano Tamošaičio aprašytoje pirmoje dalyje sužinome apie juostų paskirtį bei reikšmę tradiciniame Lietuvos kaimo gyvenime. Nors įprasta galvoti, kad tautiniai drabužiai yra svarbiausia tradicinė medžiaginė kultūros apraiška, paaiškinti, jog iš tikro pintos bei autos juostos turi didžiausią simbolinę vertę.

Antroje dalyje Anastazija Tamošaitienė aprašo juostų gamybos technikas bei audimo stilius. Ji labai išsamiai nurodo verpimo bei audimo įrankius ir vartojamus pluoštus bei gijas. Ji puikiai išaiškina bei pailiustruoja įvairiausių juostų audimą, audinių rūšis ir panašumus bei skirtumus juostų iš įvairių Lietuvos sričių.

Archeologiniai tyrinėjimai rodo, kad lietuvės audžiusios juostas jau IX a. po Kristaus. Juostų gabalėliai bei audimo įrankiai yra rasti beržo tošies dėžėse prie palaidotų to meto moterų. Ankstyviausi rašyti dokumentai apie lietuviš-

Dail. A. Tamošaitis aiškina vysk. M. Valančiaus mokyklos auklėtiniams meno kūrinius

kas juostas yra išlikę tik iš XVII amžiaus. Nežiūrint juostų amžiaus ir kilmės, Tamošaičiai nurodo, kad juostų audimas yra pasiekęs savo estetinę bei techninę aukštumą Dzūkijoje, pagarsėjusioje savo dainomis.

Nors ši knyga pateikia daug naudingų žinių technikos bei stiliaus atžvilgiu, ji yra itin vertinga etnografiškai, nes nurodo visokius juostų panaudojimo būdus ir simbolines juostų reikšmes iki kultūrinę permainą atnešusio XX amžiaus.

Kaip ir daugelio pasaulio kultūrų, juostų audimas, su kai kuriomis išimtimis, buvo mergaičių ir moterų amatas. Nors juostų audimas yra žinomas įvairiose pasaulio kultūrose, tačiau iš Tamošaičių knygos sužinome, jog tai ypatinai svarbus dalykas lietuvių medžiaginėje kultūroje. Niekur kitur juostos nesusiaukia tokios kultūrinės svarbos. Niekur kitur juostos nėra taip įvairiai ir gausiai audžiamos. Galima būtų tiesiog tvirtinti, kad juostos yra centrinė ir simbolinė apraiška ne tik lietuviškos tradicinės medžiaginės kultūros, bet ir tradicinės lietuviškos visatos sampratos.

Pirmoje vietoje juostos būdavo au-

džiamos kaip dovanos, užėmusios labai svarbią vietą tradicinėse vestuvėse. Mergaitės ir merginos ausdavo juostas ruošdamos savo vestuvių dovanas ne tik savo būsimajam vyrui, bet ir jo giminei, piršliui, svečiai bei visiems vestuvių dalyviams. Kraunamos ištisais metais į jaunosios kraičio skrynią, juostos būdavo taipgi ir liūdininkės jaunosios gabumo bei darbštumo.

Juostų dovanojimas atlikdavo, ir ryšių sutvirtinimo paskirtį gimimo bei krikšto metu arba laidotuvių proga. Juosta būdavo dovanojama naujagimiui, kaip apsauga nuo pavojų ir užtikrintojai laimingos ateities. Taip sužinome, kad juostos turėjusios ir magišką paskirtį, nes buvo tikima, jog apsaugojančios nuo pikta. Todėl juostos būdavo naudojamos karsto kapan nuleidimui. Mažoje Lietuvoje būdavo audžiamos net specialios juostos laidotuvėms. Jos būdavo iki 6 metrų ilgio ir vadindavosi šimtaraštėmis, nes jų raštai būdavo skirtingi. Tamošaičiai nurodo:

"Senoliai pasakojo, kad šios juostos buvę naudojamos karstų į kapus nuieidimui ir jų raštai esą simboliniai žodžiai bei ženklai, gelbstintys mirusiajam saugiai žengti anapus. Šios juostos būdavo ypatingai saugojamos ir pagarboje laikomos, nes į jas buvę žiūrima kaip į

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
 CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
 MODAS
 Rua Solon, 773 - Fona: 221-6377 Bom Retiro
 CEP 01127 - São Paulo - Capital

Dra. HELGA HERING
 MÉDICA - GYDYTOJA
 HOMENS SENHORAS CRIANÇAS
 Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
 Fone: 265-7590
 De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.
 KALBAMA LIETUVIŠKAI

jungtį šio pasaulio su kitu" (psl.57).

Tokiu būdu, nuo gimimo iki mirties juostos atlikdavę gyvybės – metaforinį vaidmenį, simbolizuodamos apsaugą tęstinumą ir sveikatą. Antrinė juostų vartoseną kaimo apyvokoje taipgi Tamošaičių nurodoma kaip savininkystės ženklas: juosta užrišama ant maiūnan gabenamo grūdų maišo, juosta apjuosiamą kelionėje, juostomis aprišami bei papuošiami karvių kaklai.

Sugiaustai paėmus, lietuviškos juostos matomai turėjo magišką jėgą savyje bei savo r.štuoose. Kaip ženklai tęstinumo, apsaugos ir slaptųjų galių jos buvo naudojamos ne tik svarbiausiais gyvenimo momentais, ne tik pvz. krikšto, santuokos ar mirties atvejais, bet ir ant pagrindinių apyvokos daiktų bei vietų: ant vartų, rankenų, krosnių, prie šulinių ir šaltinių, ant vaismedžių.

Dailininkų ANTANO ir ANASTAZIJOS TAMOŠAIČIU sodyboje lankosi Toronto Maironio mokyklos kokiniai su vedėja GIEDRA PAULIONIENE' KURI ITEIKIA ŠEIMININKAMS MOKYKLOS DOVANAS' Nuotr. R. Pranaičio

Tamošaičiai cituoja neseniai (1970 m.) parašytus Mažosios Lietuvos rašytojo Edvardo Gisevičiaus žodžius, suteikiančius svarbią užuominą ne tik apie giliai įsišaknijusią lietuviuose juostos reikšmę, bet ir apie juostos ryšį su dar senoviškesnėmis indoeuropietiškomis tradicijomis. Grisevičius rašo:

"Nuo gimimo akimirkos verpėja pradeda verpti kiekvienam gimusiam likimo giją, nusitiesiančią iki jo žvaigždės. Kai mirtis šį asmenį pasigrobia, jo gija nutrūksta ir žvaigždė degdama krenta žemėn" (psi.32). Taip paaikškėja reikšmė lietuviškosios juostos kaip "gyvenimo gijos", "rišančios" bendruomenę su visata. Iš palyginamosios etnografinės medžiagos galime daryti išvadą, kad lietuviškoji juosta galiausiai siejasi su senoviškiausiomis indoeuropiečių tradicijomis. Čia visa panašiai kaip senovės Indijos hindų vedose: visata suvarstyta gijomis tarsi didžiulis audėklas. Visata įsivaizduojama kaip makroskosminis audinys, kuriame visa – žmogaus likimas, žvaigždės, planetos ir gamta – darniai suauti gražiausiais raštais.

Taip lietuvių žodiniame padavime

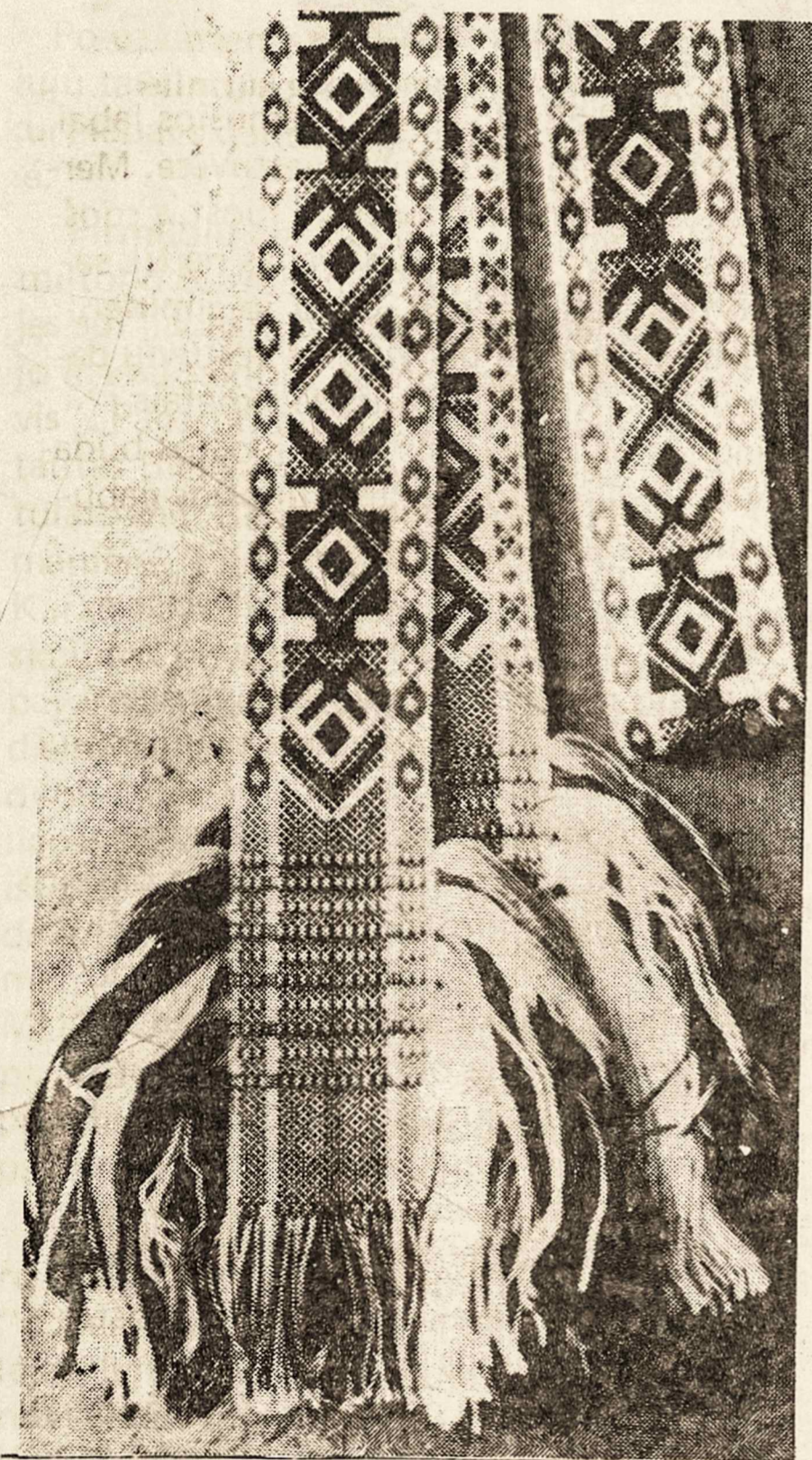
Laima, laimės ir likimo deivė, pristatoma kaip toji visatos verpėja:

"Deivė Laima naujagimiui ištiesė jo gyvenimo juostą" (psl.31). Tad lietuviškoji juosta nėra vien gražių ir lietuviškoja tradicine kultūra paremtų raštų audinys. Iš Tamošaičių tyrinėjimų bei raštų sužinome, kad ji yra taipgi metafora žmogiškojo gyvenimo tęstinumo ir atlieka simbolinę bendruomenės bei visatos darnos puoselėjimo funkciją.

Turime būti dėkingi Tamošaičiams už jų praleistus ilgus metus, ruošiant šią svarbią lietuviškų juostų knygą. Tai nėra vien mokslinis darbas, bet kaip ir pati juosta, jungia bei stiprina tradicijų tęstinumo vertę dabartinėje sutrūkinėjusioje ir materialistinėje visuomenėje.

"LITHUANIAN SASHES", parašyta Anastazijos ir Antano Tamošaičių. Išleido Toronte Lietuvių tautodailės institutas 1988 m. 316 puslapių su 50 spalvotų plokščių ir 142 nespalvotom iliustracijom, su paaikškinamuoju žodynu ir bibliografija. Kaina \$50.

"Tėviškės Žiburiai"

LIETUVIŠKOS TAUTINĖS JUOSTOS iš naujos A. ir A. Tamošaičių knygos apie juostas

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTD.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

Halina Mošinskienė

KAI GRETOS RETĖJA, REMKIME LIKUČIUS

Gyvenu Brazilijoje 40 metų. Kai atvykau į S. Paulį 1953 m. sausio mėn. 10 d. jaučiausi lyg savo ilgesio tremtyje apmalšinta: — "esu su lietuviais, girdžiu savo kalbą... esu jų tarpe ir... neesu." Kodėl? — tai jau kitą kartą gvil-densime progai pasitaikius.

Gyvename šia diena -- visi. Ar seniukai kuršinami, ar tie savyje, ar koks paklydęs į namus "Lituanikon" — visi mes esame vienos tautos vaikai. Ir kaip visada būna, mus skaldo gyvenimo smulkmenos. Turtingieji nusišalina nuo lietuvių parapijys, bet pastato ten pat "Laisvės" paminklą Lietuvos Imigrantų vardu. Viena Zelinos priemiesčiui išrūpina vardą "Parque Lituânia". Randasi visai naujos pajėgos, nauji mokiniai lietuvių kaibos norį išmokti — advokatai, profesoriai, medikai.

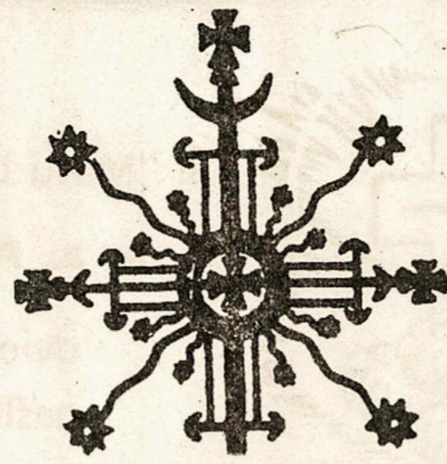
Kodėl? Nes Brazilijos kultūrinis nuosmukis nebepatenkina jų siekimų. O lietuvių veržlumas reiškiasi pastoviai savo tradicijų pynėje.

Lietuvių vaišingumas, kur bebūtum visur gausus. Lietuviai dalyvauja ten kur juos kviečia savo tautinių šokių žavėjimu. Lietuviai yra kuklūs, bet jaunimas pasiruošęs.

Kad ir kritikos suraukęs, bendrauja savo išmone. Lietuviai šiandieną S. Paulyje yra tikrai pagarboje, kur bebūtum.

Taigi tuo pačiu remkime ir savo tautietį Dr. Antaną Šiaulį rinkimuose į "Vereadorius". Žmogus iš "nieko iškilęs" į medicinos stambius neurologijos specialistus yra vertas mūsų ir Brazilijos piliečių pagarbos. Ypač lietuvių tarpe: Kai kam ko prireikia, pageiba čia pat. Dukterys studentės padeda visur, kur bent kokie parengimai vyksta, svečiu iš kitų kraštų yra "vadovės", nes moka tobulai angų ir ispanų kalbas.

Dr. Antanas Šiaulys yra visų "ubagų" gydytojas. O galėtų būti nepasiekiamas savo specialybėje. Žmogus žmogumi užgimęs ir juo likęs žmogaus gyvybės gelbėtojas. Ir jis yra lietuvis, niekur neišsi-

MIŠIOS

Už A. A.

JURGI SLIESORAITI

(19.X. 1970)

spalio (outubro) 23 d. 16 valandą šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

žadėjęs savo kilmės, o kai jau išgarsėjęs gydytojas neurologas, dabar jis savo kilme prisideda visur, kur lietuviai jo paieško. Ir aš tikiu, kad lietuvių išėivijoje, o ypač senos kartos ateiviams jis bus labai svarbi atrama. Ilgiausių metų linkime gimtadienio sukaktyje — mūsų geradariui.

Halina ir Aigirdas Mošinskiai

MUSŲ MIRUSIEJI**ROMUALDAS JULIJUS GUIGA**

mirė spalio 7 dieną. Velionis buvo gimęs 1949 m. lapkričio 3 d. S. Paule. Buvo ateitininkas, jaunučių šokėjų grupės mokytojas. Baigęs veterinarijos mokslus, dirbo Brazilijos pietuose, Rondonijoje ir Bolivijoje.

Buvo pašarvotas V. Alpinės kapinių šermentinėj ir draugų lydymas buvo paidotas tose pačiose kapinėse. Laidojimo apeigas atliko kun. Feliksas Jakubauskas.

Nuliūdime liko motina Ona, tėvas Julijus ir dukrelės Audra, Fabiola, Taina bei Daina.

7-tos dienos mišios bus penktadienį, spalio 14 d. 19:30 val. šv. J. zapo parapijos bažnyčioje, Lietuvos parke.

Antanas Augustaitis

KELIONĖS

Kelionės ir pažintys su žmonėmis praturtina žmogų dvasiniai. Gyvename tik vieną kartą. Žmogus yra laiko kūdikis. Todėl reikia išnaudoti visos gyvenimo gamybės, kad gyvenimo saulėlydžio dienomis, ar valandomis išiaikyti gerą nuotaiką, kuo tai nors įdomautis. Tad reikia: — knygos, meno, muzikos, gėlių, dainos, šokių bei juokų — žmogaus gero draugo-ės.

Todėl gera nuotaika, gera savyjauta palengvina žmogaus gyvenimą. Laimingas tas žmogus, kuris moka sukurti sau džiaugsmo mirksnį. Todėl dažniau atsi-grežkime į saulę, į gamtos žavėjimą, gėlės pražydusį žiedą, į grožį, į žmogaus šypsena, į gyvenimą. .. O kad būtume laimingi reikia taikaus rytojaus, matyti brėkstančią saulę ir naktelei artinantis stebėtis paskutiniaisiais jos spinduliais.

Suprantama, kad kelionės, jei tik sveikata ir galimybės leidžia, geras dalykas, nes sustiprina ir sudaro žmogaus dvasinį pasaulį.

Šioje planetoje yra tiek daug grožio, tik reikia mokėtis jais džiaugtis. Nors kartą susidomėkime, kokia harmonija, simetrija, koks grožis viešpatauja gamtos spalvų audime...

Tuomet žmogus jautiesi kaipo dra-sesnis, jautringesnis ir veidė sodriai gyvuoja gyvenimo viltis.

Čia nubėga guotai palšų debesų, pabėrę gaivinančią nuojauką, randasi jausmų malonumas ir nuoširdumas. Net kelionės pailgina mūsų išvakarių paskutines dienas.

LIGONIŲ DĖMESIUI

Šv. Kazimiero parapijoje yra dvi ligonių lovos. Jos kartais yra labai naudingos, bet sunkiai gaunamos. Taip pat yra dvi ratuotos ligonių kėdės. Reikalui esant kreiptis į parapiją: tel. 273-0338.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŠKAS ŽODIS AUGŠČIAUSIAM S.PAULO DANGO- RAIŽY

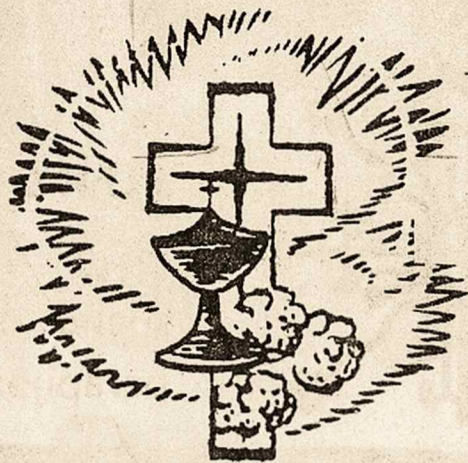
"Italijos terasa – Terraço Italia" – laikomas augščiausiu São Paulo restoranu, kuris yra paskutiniame – 42-ame – Italijos vardo pastato aukšte. Kad ir ne augščiausias (Palacio Zanzur turi 51 aukštą), bet garsiausias. Tai São Paulo pažiba ir pasididžiavimas, turistų atrakcija, ypač naktį. Iš ten, iš pačios aukštumos, São Paulo didmiestis lieka po kojų ir beveik leidžiasi apkabinamas. Tik jau ne visas. Juk vien tik São Paule gaiėtų tilpti keturios Lietuvos su savo gyventojais.

Praėjusią savaitę Terraço Italia paminėjo 21 metus.

Ir tą pačią savaitę spalio 5, Italijos terasoje vyko São Paulo Valstijos Istorijos Akademijos (Academia Paulistana de Historia) iškilmingas posėdis, su pietum. Buvo pagerbti pasižymėję istorikai, įteiktos kelios diplomos. Mėnesio svečiu buvo pakviestas kun. Pranas Gavėnas, kurį akademikai norėjo pasveikinti jo 70 metų sukaktuvių proga. Pristatytą ir apibūdintą kaip lietuvių kolonijos veikėją, iššaukė tarti žodį. Ir prašė, kad būtų kalbama lietuviškai: em lituano.

Tad tenai, gal aukščiausioje São Paulo didmiesčio auditorijoje, gal pirmą kartą pasigirdo lietuviškas žodis. Nevienas iš akademikų gal pirmą kartą išgirdo kalbant lietuviškai. Visi sužinojo, kad tai sena, seniausia indo-europiečių kalba, dar ir šiandien turinti formų senesnių už klasinę sanskrito kalbą; kad kalba, kuria domisi ir kurią studijuoja garsūs pasaulio kaibininkai-filologai; kalba, kuria žmonės susikalba ne tik mūsų gimtinėje Lietuvoje, bet ir pačiam São Paule: tai lietuviai imigrantai arba net jau čia gimę jų vaikai.

Po to pasireiškė didesnis susidomėjimas lietuviškas ir Lietuva. Vienas prancūzų kilmės šveicaras, besidomįs ypač Pabaltijo kraštais, kėlė įdomių klausimų lietuviškais miestų vardais: vienas brazilų istorikas, pernambukietis Edgardo Pires Ferreira, parašęs 365 puslapių studiją A MISTICA DO PARENTESCO ir pagerbtas Akademijos diplomu, nepaprastai didžiavosi "suradęs", kad jo veikalo pristatytoja (Apresentação) Laima Mesgravis,

Ši "Mūsų Lietuvos" numerį išleidžia prisimindami

A. a. ALEKSO VINKŠNAIČIO

dviejų metų mirties sukaktį (X-16 d.)
našlė ir vaikai su šeimomis.

Departamento de Historia da USP, yra lietuvi (Laima). Kitas vėl prisipažino anksčiau manęs, kad Henrique L. Alves "yra lenkų kilmės, o dabar sužinojo, kad ... lietuvis". Ir São Paulo Istorijos bei Geografijos Instituto sekretorius kvietė kun. Gavėną apsilankyti jų Institute ir "pakaibėti apie Lietuvą".

BRAZILIJOS LIETUVIŲ FONDAS

Pereitą mėnesį į Brazilijos Lietuvių Fondą, įnašus įteikė sekantys tautiečiai.

Geny Baltušis Dirsė	Cz. 10.300,00
Helena Vaitkevičius de Uzeda	Cz. 2.000,00
Vytautas Vosylius	Cz. 2.500,00
José A. Tatarūnas	Cz. 2.500,00
Vytautas Bacevičius	Cz. 3.000,00
Veronikos Bacevičienės atminimui:	
Casimiro Bacevičius	Cz. 3.000,00

Fondo kapitalas 1988 m. rugs. 30 d.:
Cz\$. 214.664,54

Pinigai investuoti C.Poupança Bradesco nr. 6701004/3

BRAZILIJOS LIETUVI, ar tu prisidėjai prie mūsų kolonijos fondo? Įnašą gali įteikti BLB išdininkui Petruui Bareišiui ar BLB Tarybos ar Valdybos nariams.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

PASIUNTINYBĖS PRANEŠIMAS

Lietuvos Pasiuntinybė Vašingtone praneša, kad p. J. Žmuidzinui paprašius ir Lietuvos atstovui p. S. Lozoraičiui pritarus, Lietuvos Diplomatinės Šešas sutiko paskirti p. Henriką Lapą, Generalinio konsulo Toronte pavaduotoju. Vašingtonas, 1988 m. spalio mėn. 1 d.

PRANEŠIMAS

A Biblioteca Aureliano Leite (Av. Zelina, 177), realizará, gratuitamente, nos dias 17 e 21 de outubro, curso de confecção de leques ornamentais e nos dias 24 e 28 de outubro, curso de confecção e montagem de pierrots, no horário das 13:00 hs. às 17:00 hs., ministradoe pelas Profas. Marlene de Andrade Kopiti e Lidia Pagnozzi Cerione.

As inscrições poderão ser feitas no período de 06 a 12 de outubro, no horário das 9:00 às 18:00 hs. na Biblioteca, situada à Av. Zelina, 177 e para maiores informações ligue para 272-9263.

Para primeira aula será necessário trazer um pincel para fiite n° 0.

Hilda Moribe
Bibliotecária Chefe

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ,
tai išspręsti čekį Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėlėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

**IŠĖJO NAUJAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS
SEGUNDA EDIÇÃO
MŪSŲ LIETUVA**